

РЕШЕНИЕ

№ 1761

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12069** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Р. Д. Ц., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Я. П., срещу решение № 5307 от 17.11.2023 г., постановено по НАХД № 8454/2023 г. от Софийски районен съд (СРС), 19-и състав. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 5832887 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство и на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 100 лева на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.4 във вр. с ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на процесното решение като неправилно поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Излагат се твърдения, че районният съд неправилно е приел, че е налице повторност на нарушението, както и че неправилно е определена правната квалификация на деянието. Твърди се също, че не е установено техническото средство (АТСС) да е одобрен тип, както и че е налице противоречие между разпоредбите на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирано технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и ЗДвП. Претендират се разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи не се ангажира със становище по касационната жалба.

Участвият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 26.04.2022 г. в 20:59 ч. Р. Ц. е управлявала личния си лек автомобил модел и марка „Ф. П.” с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]до номер 13, с посока на движение от [улица]към [улица], като при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място, тя е преминала с 65 км/ч. Издаден е електронен фиш Серия К № 5832887 на СДВР с отбелязване, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ Серия К № 3574778.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронния фиш, като за да постанови този резултат, е приел, че жалбоподателката е извършила нарушението, като е била наясно, че го извършва в условията на повторност, видно от приложената разписка за връчване на ЕФ серия К № 3574778 на 18.01.2022г. за нарушение по чл.21 от ЗДвП. Районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на Р. Д. Ц. е била законосъобразно ангажирана, тъй като извършването и авторството на деянието е доказано, електронният фиш съдържа изискуемите по чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения. Техническото средство, с което е заснето нарушението било от одобрен тип, преминало периодична проверка и технически годно. Правилно бил приложен и материалният закон.

Решението е правилно.

Съобразно длъжматата от първата съдебна инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане. В случая процесният електронен фиш съдържа всички изброени по-горе и изискуеми по закон реквизити.

Разпоредбата на чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП предвижда на водач, който превиши с от 11 до 20 км/ч разрешената максимална скорост в населено място да се наложи глоба в размер на 50 лв. Съгласно ал.4 от същата норма, за повторно нарушение по ал.1, т.1 –

5 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. По смисъла на § 6, т.33 от ДР на ЗДвП „повторно “ е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл.174, ал.2 - в двегодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че неправилно е установено, че нарушението е извършено повторно. В обжалвания ЕФ изрично е посочено, че нарушението е извършено при условията на повторност, като е посочен видът и номерът на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. По отношение на жалбоподателката има издаден ЕФ серия К № 3574778 от СДВР за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, като същият ѝ е връчен лично на 18.01.2022 г., не е обжалван и е влязъл в сила на 02.02.2022 г.

Неоснователни са и възраженията на касаторката относно това, че техническото средство не е одобрен тип. Техническото средство е тип С. М2 и видно от извадка от регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на Български институт по метрология, е вписано под № В-46 от 06.07.2018 г. със срок на валидност 10 години, производител Симикон, Русия. Установено е, че техническата система С. М2 отговаря на изискванията.

Неоснователни са възраженията и относно противоречие с разпоредбите на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирано технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и ЗДвП. От приложения снимков материал става ясно къде е поставено техническото средство за заснемане, както и датата, часа, локацията, установената скорост, както и надвишената такава.

Настоящият съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателката, която е управлявала лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред чрез техническо средство, за което нарушителката е санкционирана по съответния за това ред, чрез издаване на ЕФ, съдържащ всички предписани от закона реквизити.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд - София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5307 от 17.11.2023 г. по НАХД № 8454/2023 г. на Софийски районен съд, 19 -ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

